

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : เปรียบเทียบความลำเอียงของข้อสอบระหว่างวิธีไคสแควร์
กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบในการสอบคัดเลือกเข้า
ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏยะเชิงเทรา
ชื่อผู้เขียน : นางสาวรัตนพร วงศ์ช่วย
ชื่อปริญญา : ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : การวัดและประเมินผลการศึกษา
ปีการศึกษา : 2541

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ สุริยวงศ์ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาค้นหาความลำเอียงของข้อสอบจากแบบทดสอบวิชาความรู้พื้นฐานทั่วไป ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏยะเชิงเทรา โดยวิธีวิเคราะห์ความลำเอียงวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ และเปรียบเทียบวิธีวิเคราะห์ความลำเอียงของข้อสอบระหว่างวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เข้าสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏยะเชิงเทรา ประจำปีการศึกษา 2541 จำนวน 2,066 คน โดยสุ่มอย่างง่ายมาจากประชากร จำนวน 3,067 คน ผู้วิจัยได้ทำการตรวจให้คะแนนจากการตอบสนองของนักเรียน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาค้นหาความลำเอียงวิธีวิเคราะห์ความลำเอียงวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ ตามตัวแปรเพศ เขตที่ตั้ง และการสังกัดของโรงเรียน หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของดัชนีความลำเอียงจากการวิเคราะห์ความลำเอียงวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ ตามตัวแปรเพศ เขตที่ตั้ง และการสังกัดของโรงเรียน โดยใช้สูตรของเพียร์สัน โพรคัก โมเมนต์

และเปรียบเทียบจำนวนข้อสอบที่ลำเอียง จากการวิเคราะห์ความลำเอียงวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ ตามตัวแปรเพศ เขตที่ตั้งและการสังกัดของโรงเรียน โดยใช้ไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. การวิเคราะห์ความลำเอียงของข้อสอบ วิธีไคสแควร์ตรวจพบจำนวนข้อสอบที่ลำเอียงมากกว่าวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ พบจำนวนข้อสอบที่ลำเอียงตามเพศ 65 ข้อ พบจำนวนข้อสอบลำเอียงตามตัวแปรเขตที่ตั้งของโรงเรียน 29 ข้อ และตามการสังกัดของโรงเรียน 65 ข้อ ส่วนวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ พบจำนวนข้อสอบที่ลำเอียงตามเพศ 41 ข้อ ตามตัวแปรเขตที่ตั้งของโรงเรียน 14 ข้อ และตัวแปรการสังกัดของโรงเรียน 44 ข้อ

2. ความสัมพันธ์ของดัชนีความลำเอียงของข้อสอบ จากการวิเคราะห์ความลำเอียงวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรเพศ พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.8037 ตามตัวแปรเขตที่ตั้งของโรงเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.7750 และตามตัวแปรการสังกัดของโรงเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.6701

3. เปรียบเทียบจำนวนข้อสอบที่ลำเอียง จากการวิเคราะห์ความลำเอียงวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ เมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรเพศ เขตที่ตั้งและการสังกัดของโรงเรียน พบว่าวิธีไคสแควร์กับวิธีแปลงค่าความยากให้ผลแตกต่างกัน โดยวิธีไคสแควร์พบจำนวนข้อสอบที่ลำเอียงมากกว่าวิธีแปลงค่าความยากของข้อสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05